

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Cdo/422/2015
Identifikačné číslo spisu: 2209209475
Dátum vydania rozhodnutia: 26.10.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Machyniak
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:2209209475.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci žalobcov 1/ D. R., bývajúceho v H., K. 1, 2/ JUDr. Z. R., bývajúcej v H., K. 1, 3/ D. S., bývajúceho v H., G. XX, 4/ Bc. Z. S., bývajúcej v H., G. XX, 5/ W. I., bývajúceho v S. G., F. XXXX/XXA, 6/ I. I., bývajúcej v S. G., F. XXXX/XXA, 7/ K. T., bývajúceho v G., M. XX, 8/ Ing. U. G., bývajúceho v R. C. XXX, 9/ K. G., bývajúcej v R. C. XXX, 10/ MUDr. N. S., bývajúceho v H., R. 7, 11/ Mgr. Z. S., bývajúcej v H., R. 7, 12/ F. W., bývajúcej v H., M. XX, v dovolacom konaní žalobcovia 1/ až 7/ a žalobkyňa 12/ zastúpení Advokátskou kanceláriou Legal Cases s. r. o., so sídlom v Dunajskej Strede, Ružová 265, v mene ktorej koná JUDr. Mgr. Ingrid Gyökeresová, advokátka a konateľka, proti žalovanému SPR Vojka, a. s., IČO: 35 765 771, so sídlom v Bratislave, Hviezdoslavovo námestie 14, v dovolacom konaní zastúpenému Malata, Pružinský, Hegedúš & Partners s. r. o., Advokátska kancelária so sídlom v Bratislave, Prievozská 4/B, v mene ktorej koná JUDr. Milan Malata, advokát a konateľ, o určenie neplatnosti zmluvy o výkone správy, vedenej na Okresnom súde Dunajská Streda pod sp. zn. 10C/113/2009, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 28. apríla 2015 sp. zn. 9Co/136/2014, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobcovia 1/ až 12/ majú nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Dunajská Streda uznesením z 25. októbra 2013 č. k. 10C/113/2009-916 návrh žalovaného na prerušenie konania zamietol. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalovaný podal v konaní o určenie neplatnosti Zmluvy o výkone správy návrh na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p. do právoplatného skončenia veci vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 34Cb/42/2013, ktorého predmetom je posúdenie zákonnosti stanoviska Komisie na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách z 3. októbra 2012 a vyriešenie ktorej otázky má podľa žalovaného významný vplyv pre rozhodnutie v tejto veci (stanovisko sa totiž týka zmluvy o výkone správy). Pri posúdení opodstatnenosti tohto procesného návrhu vzal do úvahy, že v zmysle § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p. ide o tzv. fakultatívne prerušenie konania, ktoré predstavuje skôr výnimku a ktoré sa použije len vtedy, ak je to pre samotné konanie nevyhnutné a že konanie súd nepreruší spravidla vtedy,

ak riešenie otázky v inom konaní nemôže mať zásadný význam pre rozhodnutie vo veci, prípadne, ak ide o takú otázku, ktorú si súd môže v konaní posúdiť aj sám. V danom prípade žalobcami predložené stanovisko Komisie považoval za jeden z listinných dôkazov, ktorý je súd povinný hodnotiť podľa pravidiel vyplývajúcich z ustanovenia § 132 O. s. p., pričom odpoveď Komisie má len odporúčací charakter. Okrem toho, otázku zákonnosti stanoviska vypracovaného Komisiou, si súd môže v tomto konaní vyriešiť aj sám. Dospel preto k záveru, že ani prípadné rozhodnutie Okresného súdu Bratislava I v otázke zákonnosti stanoviska Komisie, nemôže mať podstatný význam pre rozhodnutie v prejednávanej veci. Neboli tak splnené zákonné predpoklady vyplývajúce z ustanovenia § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p. pre prerušenie konanie, z ktorého dôvodu návrh žalovaného zamietol.

2. Krajský súd v Trnave uznesením z 28. apríla 2015 sp. zn. 9Co/136/2014 na odvolanie žalovaného napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že predmetom konania vedeného na Okresnom súde Bratislava I má byť posúdenie zákonnosti stanoviska Komisie, teda listiny, ktorá bola predložená žalobcami ako jeden z dôkazných prostriedkov na preukázanie ich tvrdení v tomto spore. Pri hodnotení dôkazov v zmysle § 132 O. s. p. súd v zásade nie je obmedzovaný právnymi predpismi v tom, ako má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa zásada voľného hodnotenia dôkazov, čo znamená, že súd je povinný v rámci hodnotenia dôkazov vysporiadať sa aj so stanoviskom Komisie ako s jedným z dôkazných prostriedkov. Nie je preto žiaden právne relevantný dôvod na prerušenie konania do rozhodnutia o návrhu, s ktorým sa žalovaný obrátil na Okresný súd Bratislava I. Prerušenie konania do právoplatného skončenia veci o návrhu žalovaného by bolo navyše neehospodárne. Rozhodnutie súdu prvého stupňa, ktorým návrh žalovaného na prerušenie konania zamietol, považoval za vecne správne.

3. Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal 3. júla 2015 na okresný súd dovolanie žalovaný. Navrhol uznesenie odvolacieho súdu a tiež okresného súdu zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie. Uviedol, že konajúce súdy sa v rozhodnutiach vôbec nevyporiadali so zásadnými dôvodmi žalovaného, pre ktoré navrhoval konanie prerušiť, najmä neuviedli, prečo nemá ním uvádzaná otázka význam pre rozhodnutie súdu v danej veci a prečo neexistuje v dôsledku tejto otázky dôvod na prerušenie konania. Neposkytli tak odpovede na základné otázky vyplývajúce z opodstatnenosti potreby konanie prerušiť v zmysle § 109 ods. 2 O. s. p. Došlo preto k zásahu do jeho základného práva na náležité odôvodnenie súdneho rozhodnutia a tým aj k odňatiu možnosti konať pred súdom v zmysle § 237 ods. 1 O. s. p. Dovolanie odôvodnil tiež nesprávnym právnym posúdením veci.

4. Žalobcovia 1/ až 7/ a žalobkyňa 12/ vo vyjadrení k dovolaniu uviedli, že okresný súd a aj odvolací súd svoje rozhodnutia riadne zdôvodnili. Napokon, žalovaný v odvolaní proti uzneseniu súdu prvého stupňa vôbec nenamietal nedostatočné odôvodnenie jeho rozhodnutia. Navrhli preto dovolanie žalovaného zamietnuť.

5. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len C. s. p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“), prístupujúci k rozhodovaniu v tejto veci po 30. júni 2016, postupoval na základe úpravy prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 C. s. p. (podľa ktorého, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti) už podľa tohto zákona. Keďže dovolanie v tejto veci bolo podané ešte pred 1. júlom 2016, podmienky jeho prípustnosti bolo nutné posúdiť podľa právneho stavu existujúceho tu v čase podania dovolania, teda podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku rešpektujúc, že podľa § 470 ods. 2 C. s. p. procesné účinky dovolania podaného pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované aj po 30. júni 2016. Nevyhnutnosť takéhoto posudzovania vyplýva tiež zo základných princípov Civilného sporového poriadku, a to princípu spravodlivej ochrany porušených práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty, vrátane naplnenia legitímnych očakávaní strán dovolacieho konania, ktoré začalo za účinnosti skoršej úpravy procesného práva (Čl. 2 ods. 1 a ods. 2 C. s. p.), a princípu ústavne konformného i eurokonformného výkladu noriem vnútroštátneho práva (Čl. 3 ods. 1 C. s. p.).

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o dovolaní (§ 35 C. s.

p.) po zistení, že dovolanie bolo podané k tomu oprávneným subjektom, zastúpeným advokátom v súlade s ustanovením § 429 ods. 1 C. s. p., skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania, či dovolanie je procesne prípustné a dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

7. Podľa právneho stavu účinného v čase podania dovolania bolo dovolaním možné napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu iba vtedy, pokiaľ to zákon pripúšťal (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

8. Prípustnosť dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu vymedzovalo ustanovenie § 239 O. s. p. a dovolanie bolo prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu tiež vtedy, ak v konaní došlo k procesným vadám uvedeným v § 237 ods. 1 O. s. p.

9. Dovolanie proti uzneseniu bolo prípustné, ak ním bolo napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O. s. p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O. s. p.). Podľa § 239 ods. 2 O. s. p. bolo dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o priznaní (nepriznaní) účinkov cudziemu rozhodnutiu na území Slovenskej republiky.

10. V danom prípade je dovolanie podané proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania. Uvedené rozhodnutie odvolacieho súdu nevykazuje znaky ani jedného z uznesení uvedených v ustanoveniach vymenovaných vyššie (nejedná sa ani o zmeňujúce uznesenie, nejde ani o uznesenie, ktorým by odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev na zaujatie stanoviska odvolacieho súdu a ani o uznesenia uvedené pod písmenami a/ a b/ § 239 ods. 2 O. s. p.). Prípustnosť dovolania preto podľa § 239 O. s. p. neprichádza do úvahy.

11. V ustanovení § 237 ods. 1 O. s. p. sú vymenované vady, ktoré boli dôvodom prípustnosti dovolania smerujúceho proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu. Dovolací súd, vzhľadom na zákonnú povinnosť vždy na tieto vady konania prihliadnuť, preskúmal prípustnosť dovolania aj z hľadísk tam uvedených. Osobitne sa zaoberal námietkou žalovaného, že došlo k zásahu do jeho základného práva na náležité odôvodnenie súdneho rozhodnutia, lebo sa v nich konajúce súdy vôbec nevyporiadali so zásadnými dôvodmi, pre ktoré navrhol prerušenie konania.

12. Dovolací súd v súvislosti s touto námietkou pripomína, že právo na určitú kvalitu súdneho konania, ktorej súčasťou je aj právo účastníka na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia, je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva totiž aj povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05). Štruktúra práva na odôvodnenie je rámcovo upravená v § 157 ods. 2 O. s. p. Táto norma sa uplatňuje aj v odvolacom konaní (§ 211 ods. 2 O. s. p.) a vzťahuje sa primerane aj na uznesenie (§ 167 ods. 2 O. s. p.). V prípade uznesenia však postačuje stručné odôvodnenie, a to najmä vtedy, ak súd rozhoduje o procesnom návrhu strany. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemusí odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní (II. ÚS 78/05). Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia neznamená, že súd musí dať podrobnú odpoveď na každý argument strany (II. ÚS 76/07).

13. V tejto súvislosti treba upozorniť, že Občianskoprávne kolégium Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijalo 3. decembra 2015 stanovisko, v zmysle ktorého (jeho druhej vety) nepreskúmateľnosť rozhodnutia môže len výnimočne zakladať prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p., a to ak písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu.

14. Dovolací súd po preskúmaní veci nezistil, že by v preskúmanej veci išlo o takýto extrémny prípad vybočenia z medzí ustanovenia § 157 ods. 2 O. s. p., ktorý by bol dôvodom pre uplatnenie (ako výnimky) druhej vety citovaného stanoviska. Potvrdzujúce rozhodnutie odvolacieho súdu v spojení s rozhodnutím súdu prvého stupňa (v odvolaní žalovaný nedostatok dôvodov tohto rozhodnutia nenamietal) spĺňa kritériá odôvodnenia rozhodnutia v zmysle § 157 ods. 2 O. s. p. Obsahuje síce stručné dôvody, v ktorých sa ale jasne a výstižne uvádza, prečo odvolací súd považoval uznesenie súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu žalovaného na prerušenie konania v zmysle § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p. za vecne správne. Súčasne odôvodnenie tohto uznesenia dáva odpovede na podstatné otázky súvisiace s predmetným procesným návrhom žalovaného. Dovolací súd považuje preto rozhodnutie odvolacieho súdu za riadne zdôvodnené a za presvedčivé. Okolnosť, že táto odpoveď žalovaného neuspokojuje neznamená, že odôvodnenie nespĺňa parametre zákonného rozhodnutia v zmysle § 157 ods. 2 O. s. p.; za odňatie možnosti konať pred súdom v žiadnom prípade nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv, či požiadaviek žalovaného. Žalovaný neopodstatnene preto namietal, že odvolací súd mu odňal možnosť pred súdom konať v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p.

15. Dovolací súd nezistil ani existenciu žiadneho ďalšieho dôvodu obsiahnutého v taxatívnom výpočte uvedenom pod písmenami a/ až d/ a g/ § 237 ods. 1 O. s. p. Dovolanie v tejto veci preto ani podľa týchto zákonných ustanovení prípustné nie je. Napokon žalovaný vady uvedené v týchto zákonných ustanoveniach ani nenamietal.

16. Rozhodovacia prax najvyššieho súdu je jednotná v tom, že právne posúdenie veci, v rámci ktorého súd na zistený skutkový stav aplikuje hmotnoprávny alebo procesný predpis, nespôsobuje procesnú vadu konania v zmysle § 237 ods. 1 O. s. p. Nesprávne právne posúdenie veci súdmi nižšej inštancie je relevantný dovolací dôvod, ktorým bolo možné odôvodniť procesne prípustné dovolanie (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.); samo (prípadne) nesprávne právne posúdenie veci súdmi nižšej inštancie ale nezakladá prípustnosť dovolania (pozri R 54/2012, rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Cdo 62/2010, 3 Cdo 242/2015, 4 Cdo 68/2011, 6 Cdo 41/2011).

17. Keďže v preskúmanej veci dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu nie je prípustné podľa § 239 ods. 1 a ods. 2 O. s. p. a neboli zistené ani dôvody prípustnosti uvedené v § 237 ods. 1 O. s. p., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného podľa § 447 písm. c/ C. s. p. ako neprípustné odmietol.

18. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O výške náhrady trov konania žalobcov rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

19. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.